

Uppgifterna kräver en hel del förberedelser hemma!
Vi börjar med programpaketet Matlab och fortsätter sedan
med Mathematica. Tag därför med bägge kompendierna.

1) Cartesii blad $x^3 + y^3 - 9xy = 0$ är bekant
från bl.a. de tidigare datorövningarna.

Om vi studerar själva öglan till
Cartesii blad, så är origo längst

bort från punkten $(2, 3)$. Men
på öglan antar avståndet till

$(2, 3)$ också ett lok. max. och ett

lok. och ett glob. min. Använd Newtons

metod (se hemtalslappen v(2)) för att
approximativt bestämma dessa tre punkter. Efteråt
kan det vara bra att kontrollera svaren uha. parame-

terframställningen i datorövning 1.
Varning: jag fick problem vid användandet av \wedge
(upphöjt till) i Matlab. Men power $(2, 3)$ gör t.ex.
samma sak som 2^3 .

Använd format long för att få fler decimaler och arbeta
förslagsvis med en 3-kolumnvektor x , vars komponenter
är punktens x -koordinat, punktens y -koordinat samt
Lagrange-multiplicatorn λ . Elementen i vektorn x
ansöpas som $x(1)$, $x(2)$ resp. $x(3)$. Lämpliga begyn-
nelsevärden för x och y (dvs. $x(1)$ och $x(2)$) fås ur
figuren ovan, lämpliga begynnelsevärden för λ (dvs. $x(3)$)
kan fås ur endera av de två ekvationerna

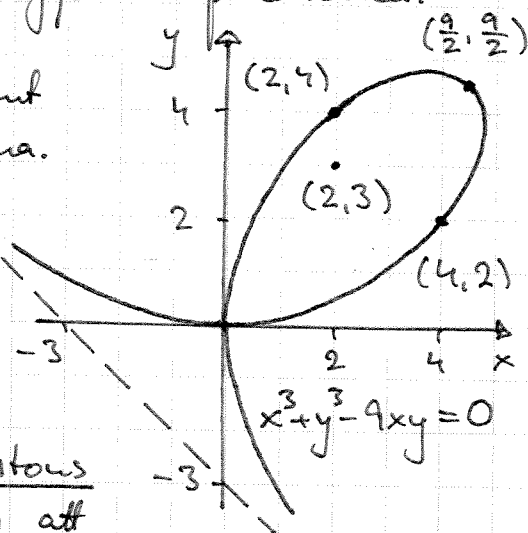
$$\partial L / \partial x = 0 \quad (\text{dvs. } \partial f / \partial x + \lambda \cdot \partial g / \partial x = 0) \quad \text{och}$$

$$\partial L / \partial y = 0 \quad (\text{dvs. } \partial f / \partial y + \lambda \cdot \partial g / \partial y = 0).$$

Alternativt kan man dra till med något λ -värde och hop-
pas, att iterationen ändå konvergerar (går det, så går det!).

Gott råd: avståndet till punkten minimeras/maximeras,
då avståndets kvadrat minimeras/maximeras.

v.g. vänd

2) Matlab kan rita grafer av och nivåkurvor för funktioner av två variabler. Studera ex. 9 på sid 52-53 i Matlab-opas och rita ytan $z = F(x, y) = (x^2 - 1)^2 - (y^2 - 1)^2$ från fig. 11. Rita också funktionens nivåkurvor. Goda råd: semikolon; efter ett kommando gör att Matlab inte skriver ut svaret. Vidare arbetar Matlab med matriser, så om man vill att en operation (t.ex. multiplikation) skall utföras komponentvis, måste man sätta en punkt framför operationen.

Lämnas Matlab mha. kommandot quit och starta Mathematica. Mathematica kan bl.a. derivera och integrera symboliskt och göra annat, som Matlab inte klarar av, eftersom Matlab arbetar med siffror.

3) Använd NIntegrate till att approximera längden och tyngdpunkten hos Vivianis kurva från bl.a. on $\sqrt{7}$ (11.5.11). Av symmetriskäl finns tyngdpunkten naturligtvis på y-axeln.

4) Mathematica kan även beräkna multipla integraler. Använd Integrate till att beräkna volymen hos nilfönarens Bässäng från on $\sqrt{9}$.

5) Mathematica kan skissa ytor på parameterform mha. ParametricPlot3D (jmf. med 1:a datorövningen).

a) Skissa Möbius-båndet $\vec{r}(u, v) = (x(u, v), y(u, v), z(u, v)) = ((1 + u \cdot \cos \frac{v}{2}) \cdot \cos v, (1 + u \cdot \cos \frac{v}{2}) \cdot \sin v, u \cdot \sin \frac{v}{2})$ för $u \in [-1/4, 1/4]$, $v \in [-\pi, \pi]$.

b) Skissa ytan $\vec{r}(u, v) = (\tan v - u \cdot \sin v, -u, 1 - u \cdot \cos v)$ för $u \in [-2, 4]$, $v \in [-1.4, 1.4]$. Sätt PlotRange \rightarrow All ihuti ParametricPlot3D-kommandot, så att inte Mathematica klappar av en del av ytan.

c) Approximera arean hos ytan i b)-delen mha. NIntegrate.

6a) Skissa åter grafen av $F(x,y) = (x^2-1)^2 - (y^2-1)^2$ denna gång mha. Plot3D (och om \wedge ställer till med problem i Mathematica kan det hjälpa att klicka det två gånger). Skissa F:s nivåkurvor mha. ContourPlot. $|x|, |y| \leq 2$ är ett lämpligt område. PlotPoints $\rightarrow 30$, Contours $\rightarrow 16$ iuti ContourPlot-kommandot ger en bättre figur.

b) Ladda programpaketet PlotField mha. kommandot <<Graphics`PlotField` (och om \wedge ställer till med problem, kan det även här hjälpa att klicka det två gånger). Skissa vektorfältet $\vec{u}(x,y) = \text{grad}(F) = \nabla F = \frac{\partial F}{\partial x} \hat{i} + \frac{\partial F}{\partial y} \hat{j} = P(x,y)\hat{i} + Q(x,y)\hat{j}$ mha. PlotVectorField. Sammanför nivåkurvorna från ContourPlot och vektorfältet mha. Show och studera sambandet mellan F och ∇F : ∇F pekar åt det håll, vartåt F ökar snabbast och dess längd ger F:s ökningshastighet i den riktningen.

c) Skissa skalärfältet $g(x,y) = \text{div}(\vec{u}) = \nabla \cdot \vec{u} = \frac{\partial P}{\partial x} + \frac{\partial Q}{\partial y}$, där \vec{u} är vektorfältet från b)-delen mha. ContourPlot. Sammanför nivåkurvorna från ContourPlot och vektorfältet mha. Show och studera sambandet mellan \vec{u} och $\nabla \cdot \vec{u}$: $\nabla \cdot \vec{u}$ är positivt, där \vec{u} lokalt sprider sig och negativt, där \vec{u} lokalt drar sig samman.

7) Skissa vektorfältet $\vec{v}(x,y) = P(x,y)\hat{i} + Q(x,y)\hat{j} = \frac{-2xy}{\sqrt{((x+1)^2+y^2)((x-1)^2+y^2)}}\hat{i} + \frac{(x^2-y^2-1)}{\sqrt{((x+1)^2+y^2)((x-1)^2+y^2)}}\hat{j}$. Vi kan tänka oss \vec{v} som ett plant vektorfält i \mathbb{R}^3 : $\vec{v}(x,y,z) = P(x,y)\hat{i} + Q(x,y)\hat{j} + 0\hat{k}$. Då kan vi beräkna vektorfältet $\vec{w}(x,y,z) = \nabla \times \vec{v} = \{ \text{efter räkningar} \} = 0\hat{i} + 0\hat{j} + (\frac{\partial Q}{\partial x} - \frac{\partial P}{\partial y})\hat{k} = h(x,y)\hat{k}$. Skissa skalärfältet $h(x,y)$, som alltså är vektorfältets $\nabla \times \vec{v}$ k-komponent (enda komponenten, eftersom \vec{v} är ett plant vektorfält parallellt med xy-planet) mha. ContourPlot. Sammanför nivåkurvorna för h och vektorfältet \vec{v} mha. Show (gör PlotPoints $\rightarrow 30$, Contours $\rightarrow 16$ igen) och studera sambandet mellan \vec{v} och $\nabla \times \vec{v}$.

v.g. vänd

Mathematica kan lösa en del differentialekvationer analytiskt mha. DSolve och andra numeriskt mha. NDSolve. Friska upp minnet om de analytiska metoderna från G1:1 genom att åter gå igenom kap. 7.9 och B.7 i Adams. En del numeriska metoder för lösning av differentialekvationer beskrivs i appendix IV i 5:e upplagan resp. kap. 17 i 4:e upplagan av Adams och i kap. 19.1-2 i Kryszig.

8a) Lös den separabla diff. ekvationen $y' = 2x^2y^2$ mha.

`DSolve[y'[x] == 2*x^2*(y[x])^2, y[x], x]`

b) Bestäm allmänna lösningen till 1:a ordningens linjära diff. ekvationen $y' = y + \cos x - \sin x$ samt lösningen, som satisfierar begynnelsevillkoret (BV) $y(0) = 0$. Jämför lösningarna med lite olika BV $y(0)$.

`Plot[Evaluate[y[x] /. %], {x, xmin, xmax}]` med lämpliga värden på x_{min} och x_{max} insatta direkt efter DSolve-kommandot ritat Lösningsskurvan.

9) Approximera några Lösningsskurvor till $y' = x^2 + y^2 - 1$ mha. NDSolve. Använd t.ex. BV $y(0) = 1, y(0) = 0$ och $y(-1) = 0$ och rita Lösningsskurvorna som i uppg. 8c) ovan.

Lämna Mathematica mha. Exit, stäng Mathematica-fönstret och anropa Netscape genom att skriva netscape.

10) Skriv adressen <http://matta.hut.fi/matta2/> och välj DEW1 från Materialit. DEW1 är ett paket för numerisk lösning av 1:a ordningens diff. ekvationer. Skriv in diff. ekvationen i motsv. ruta (välj t.ex. de två DE från uppg. 8 eller den från uppg. 9 ovan). Observera, att nu heter den oberoende variabeln t , inte x . DEW1 ritat ett fält av tangentlinjesegment och om vi väljer en punkt med musen eller genom att mata in koordinaterna, ritat datorn en approximation av Lösningsskurvan, som går genom den punkten.

Lämna Netscape och glöm inte att logga ut.